

sept-okt. 2017/2018

XVII. ročník, č. 1-2

VYDRIDUCH

Časopis 9. oddielu skautiek – Bystriých vydier, Košice

...a svet je krajší a lepší

Ahojte, milé Vydry ☺,

pomaly máme za sebou prvé dva mesiace v novom školskom roku. Jeseň je už tu a každý jeden strom v parku má inú farbu, no i tak sa o chvíľu objavia vianočné pesničky v rádiu a v kalendári roznášanie Betlehemskeho svetla. Napriek tomu nám práve vyšiel takýto letne naladený časopis, tak môžete pospomínať na svoje prázdniny ☺.

Tiež by som sa chcela s vami takouto oficiálnou formou rozlúčiť ako šéfredaktorka Vydriducha a poďakovať každému, kto mi posielal články načas.

(Tých, ktorí mi vôbec neposielali, radšej nespomínam ☺).

Luna

Made in 9. oddiel skautiek v Košiciach

Autorky článkov: Luna, Suri, Čurč, Kami, Malpa, Plutva, Kiera, Ryba, Juháska

Vyšlo: 23. 10. 2017, náklad: 50 kusov

Obsah

Oznamy.....	3
Tábor 2017.....	4-8
Blahoželáme.....	8
Niečo ako zamyslenie.....	9
Recenzia.....	10
Keby bolo keby.....	10-11
Jedlá prvej triedy.....	11
Interview.....	12-13
Nečakaná bodka.....	14-15
Keď budem veľká.....	16
Informovaná Vydra.....	17
Ja som Vydra, my sme Vydry.....	18-19
Nedelná chvíľka poézie.....	20

OZNAMY

Brigáda v klubovni

V auguste ešte pred začiatkom nového skautského roka sme mali v našej klubovni veľké upratovanie. Pomôcť prišla **Ryba, Hya, Čurč, Kami a Anička**. Ďakujeme.

Členské

Prosíme o zaplatenie členského za **september až december**. Platí sa **5 € mesačne**. Všetky informácie sú už na našej stránke www.68zbor.sk v sekcii Administratíva a financie.

Bodovanie

Od septembra sme spustili bodovanie. Najviac bodov sa dá získať za účasť na výpravách (15) a za včasné príchody na družinovky (10). Súčasťou bodovania je tiež mesačná aktivita, ktorá sa obmieňa každý mesiac. Víťazky septembrového bodovania sú **Amálka a Kami**, ktorým srdečne blahoželáme. Najlepšia družina sú **Ondatry**.

Zároveň vyhlasujeme výzvu – kto sa umiestni trikrát v červenej (najlepšej) skupine, dostane špeciálne ocenenie s možnosťou ďalšieho postupu. Prví ocenení budú už na skautských Vianociach. Tak sa snažte 😊.

Zmeny v oddielovej rade

V septembri došlo v našom oddiele k dosť výrazným zmenám. Obnovili sme družinu Ondatier a zloženie novej ODRY je dnes takéto – radkyne:

- Veveričky – **Ryba** (Paulína Fatureová),
- Svište – **Luna** (Lucia Košťalová),
- Ondatry – **Kami** (Mária Skybová).

Vyššia oddielová moc (VOM):

- vodkyňa – **Juháska** (Jana Vinterová),
- zástupkyňa vodkyne – **Anička** (Fabianová),
- zástupkyňa vodkyne – **Kami** (má dvojité funkcie).

Suri týmto ďakujeme za celoročnú prácu, naše poďakovanie patrí tiež **Kiere** za ročné radcovanie u Svištov. Lune a Rybe prajeme veľa energie a nápadov do družinovej činnosti.

Výzva Betlehemske svetlo

Tohto roku sa v decembri budeme viac venovať Betlehemskému svetlu. Pod vedením Ryby sa môže každá z vás pustiť do výzvy, ktorá je oficiálne vyhlásená SLSK a volá sa Betlehemske svetlo. Viac info o tom na stránke www.skauting.sk alebo v brožúrke Odborky, ktorú máme v klubovni. Záujemcovia, hláste sa Rybe.

Výpravy

Popri družinovkách a oddielovkách tvoria výpravy do prírody dôležitú súčasť nášho (výchovného) programu. Prosíme preto o poctivejšiu dochádzku, veľmi to pomôže družinám i celému nášmu oddielu. Najbližšie nás čakajú Dušičky, nočný pochod a koncom novembra Vyzvedači.

Tajná činnosť

Nezabudnite už rozmyšľať a pomaly začať pracovať v družinách na vlastnoručne vyrobenom dare pre náš oddiel na skautské Vianoce.

Tábor 2017

a. k. a Tábor Rejdovského trojuholníka

Je celkom vtipné písať o tábore, ktorý sa uskutočnil v júli, na konci októbra, a tak sa ospravedlňujem, ak niektoré skutočnosti budú nepresné. Bohužiaľ, nie som obdarená slohou pamäťou a presne kvôli tejto chybičke krásy som sa rozhodla napísať článok o najväčších „highlightoch“ nášho už v poradí tretieho rejdovského tábora. Zaspomínajte si spolu so mnou na tie krásne časy plné smiechu, prírody a hlavne priateľstiev, ktoré sa aj vďaka najlepšej akcii skautského roka stávajú ešte pevnejšími. (Chcela by som ešte upozorniť, že väčšina článku je písaná subjektívne, tak sa, prosím, nehnevajte, ak nebudete s niektorými z mojich názorov súhlasiť.)

UVÍTANIE A PRIVÍTANIE

Neviem ako vy, ale pre mňa bolo to naše rozkošné privítanie Aničky a Kami jednou z najkrajších spomienok tábora. Nepamätám si, žeby sme niekedy privítali tak vrúcne niekoho zo zboru ako vtedy.

YOUTUBERISTO

Už len ten nápad bol super. Bolo to vcelku aktuálne (v dnešnej dobe elektronickej). Najviac sa mi asi páčilo maľovanie nechťíkov a vyrábanie originálneho kúska oblečenia z Terezky. Tiež ma dosť prekvapilo, že -isto bolo

v takej skorej časti tábora, ale príjemne to potešilo.

ETAPOVKA

Verte či nie, etapovka bola podľa môjho názoru skvelá. Pre koho nebol Harry Potter v detstve idolom? A aj keď to možno viacerí vnímali inak, aj tie vlčatá boli celkom v pohode, keďže to s nimi malo to čaro, na ktoré mnohé z nás počas etapy zabúdame. Ak by si niekto z vás nepamätal, boli sme spolu s nimi rozdelené na tri „družiny“ – Čistospor, Vernočesť a Zdvorochraň, podľa bodov skautského zákona (nechcem byť zaujatá, ale Čistospor sú najlepší!). Herecké výkony v podaní Mery ako Harryho, Adky ako Rona a Kristy ako Hermiony by som taktiež ohodnotila ak nie Oscarom, tak aspoň minimálne Rejdovskou cenou za snahu.

VYVRCHOLENIE (ČÍSLO JEDEN)

No, dostávame sa pomaly, ale isto k zlatým veciam programu. Prvá pokladovka bola... zaujímavá. Mali sme ju s vlčatami a vyšli sme si na jeden kopeček, kde sme konečne spolu ako jeden tím porazili Voldemorta a prinavrátili čarodejníckemu svetu mier. Cesta tam bola pomerne náročná, no my sme boli šikovní a hravo sme to zvládli. Osobne som bola na svoje vlčence veľmi pyšná, pretože aj napriek únave a bolesti sme ju napokon pokorili ako prví.

VYVRCHOLENIE (ČÍSLO DVA)

Po tom, ako vlčatá odišli, sme mali ešte jedno vyvrcholenie, kde sa znovuzrodil Voldemort a my sme ho museli ísť znova poraziť na už neslávne známy vrch Buchvald. Síce sme sa na vrchol nedostali, no musím povedať, že cesta tam a hlavne cesta naspäť bude pre mňa zážitkom na celý život. Raz možno dospejete počas výletu do štádia, keď si z možných

ciest budete vyberať strihaním alebo hádaním, tak ako vtedy my. Došli sme síce do tábora bezpečne (a o pol hodiny skôr), ale bolo to skôr šťastie a náhoda ako naše orientačné schopnosti.

PUŤÁK

Chvíľa, na ktorú ste asi všetky čakali. Puťák. Mnohé ste tvrdili, a ja s vami súhlasím, že to bol jeden z najlepších puťákov, aké sme absolvovali. Ani nie náročný, ani nie prechádzka. Ráno sme si vyrazili na Stolicu a potom na chatu Janka, kde sme prespali. Výhľady za päťstovku, „hecnutie sa“, myši, ktoré vám v noci prehryzú batoh, aby sa mohli dostať k vášmu chlebu, opekačka, zhorený číňanko, pohádaná Suri a Anička, lenivá Kami... na prvý pohľad nereálne veci, no stali sa a my na ne rady spomíname. Puťák bol určite jedným z najkrajších momentov tohtoročného tábora.

JEDLO

Niet pochýb o tom, že Anička je v niečom takom jednoduchom, no zároveň takom zložitom, ako je táborový jedálniček, hotový majster. Chcela by som veľmi pochváliť výber jedál, no i ich prípravu. Jedlo je bezpochyby tou ťažšou položkou na táborovom „to-do“ liste, Anička to však zvládla bravúrne.

POČASIE

Jedným slovom: bláznivé. Raz svieti slnko, o pol hodiny už leje ako z krhly, dokonca nám raz i snežilo. Napriek týmto móresom si však myslím, že sa nám celkom vydarilo.

VEČERNÉ SCÉNKY

Vďaka ktorým vznikol i názov tohto tábora. Od Thorina Brezoštíta cez Titanik až po Vanesu Cukríkovú, ktorá nám priniesla predpoveď počasia i nový pojem „Rejdovský Trojuholník“.

BEJZBAL

Kto by to bol povedal? Deviatke sa zapáčil bejzbal. Hrali sme ho doslova VKUSE, keď sa dalo a keď boli prostriedky, samozrejme.

SPREJERI

Originalita 100 bodov. Jedna z najlepších vecí, aké som si kedy vyskúšala. Boli sme rozdelené do dvojíc a sprejovali si svoje

sprejerské mená na naše „steny“, ale tak, aby nás nechytli policajti alebo nám nezobrali život iní sprejeri.

ČESTNE SPOMENUTÍ

- MasterVydra
- Trdelníky
- Výlet na ranč
- Čistenie hrobov + ODRA wellness
- Čarodejnícke mestočko

Tak to je všetko. Dúfam, že ste si zaspomínali, zasmiali sa, možno slzičku vypustili. Pre mňa to bol jeden z tých skvelých táborov a teším sa na ďalšie krásne spomienky s vami, dievčence.

Ryba

Blahoželáme Majke k Mgr.

Mária Brezová

S vdákou Bohu, rodine a priateľom Vám oznamujem, že po úspešnom ukončení štúdia na Filozofickej fakulte Prešovskej univerzity v Prešove, odbor učiteľstvo anglického a slovenského jazyka, budem slávnostne promovaná dňa 2. októbra 2017 v sále PKO Čierny orol v Prešove a bude mi udelený titul

Magister

Niečo ako zamyslenie...

Living in a digital age... Áno, práve sa mám učiť angličtinu a toto je prvá kapitola, ale prišlo mi to priam do rany na článok.

Neviem, či ste niekedy šli stanicou a všimli si, že ťažko nájsť človeka, ktorý práve nepozera do svojho „chytrého prístroja“. Je mi jasné, že čakanie na bus môže byť veľmi nudné (vlastná skúsenosť), ale pár krokov ďalej je park, ktorý momentálne hrá všetkými farbami. Prečo radšej svet za obrazovkou mobilu ako ten skutočný? Krásu slnečných lúčov pretkávajúcich konáre stromov vymieňame za fotky, na ktorých sa predvádza umenie photoshopu. Úsmev nahrádzame emotikonmi. Like hýbe svetom a počet priateľov sa ráta na stovky.

Nevravím zasa, že celé zle. So Suri sa teraz len tak na ulici asi nestretneš a udržiavať s ňou kontakt jednoznačne chceš, tak potom jej jednoznačne napíšeš 😊. No treba dávať veľký pozor na hranicu, za ktorou sa už čas online mení na príliš dlhý čas mimo reality. Tej reality, kde sa s pravými kamošmi smejete toľko, až vidíte v ich očiach slzy, kde sa nechváľite, čo práve jete, ale si to jedlo užívate, kde vyjdete von a pozeráte sa na prírodu naokolo, kde si aj v samote považujete trebárs nad záhadami vesmíru... Netreba zabúdať, že vy si tvoríte svoj život a o pár rokov si nebudete chcieť spomínať na to, ako ste svoj čas zabili pred obrazovkou.

Hovorte áno bláznivým nápadom (samozrejme, v medziach bezpečnosti), nedovoľte strachu, aby vás porazil (vtedy získate najdzivšie zážitky) a vážte si svojich kamarátov. Tak neváhajte sa iba tak vziať a užiť si čas osamote, s rodinou či so svojou družinkou na zmrzline 😊.

Vaša Kami

z hlbokého zamyslenia v parku popri čakaní na bus 😊

Recenzia

Domov pre neobyčajné deti slečny Peregrinovej

Táto kniha alebo skôr román je o chlapcovi menom Jacob. Po tragickej smrti jeho dedka Portmana sa mu život rozdelil na dve časti – Predtým a Potom. Jeho nudný život však skončila skutočnosť, čo videl, keď držal svojho zomierajúceho deda na kolenách v lese. Ako jediný mal z toho depresie, a tak na úkor zlepšenia jeho stavu mu doktor Golan povolil výlet na ostrov Cairnholm. Lebo práve na tom ostrove žil jeho dedo Portman z 2. svetovej vojny. Bol odhodlaný nájsť detský domov, o ktorom mu dedo rozprával.

Nakoniec ho našiel, no nebolo to ako v jeho predstavách. Dom bol zničený a ostali z neho samé ruiny. Zázrakom sa cez priechod dostal do Cairnholmskej slučky a spoznal dedových priateľov z detstva. Celé to však bolo ešte zložitejšie, lebo pochopil, že musí skončiť to, čo jeho dedo už nestihol.

Odporúčam prečítať. Kniha je omnoho lepšia ako film. Ja sama som bola v niektorých častiach ako na ihlách. Zároveň je to pútavo písané a veľa vecí je neočakávaných. A bonusom je, že kniha má aj dve pokračovania.

vaša knihomolka Čurč

Keby bolo keby

Keby leto trvalo nekonečne dlho... Tak to by bol riadny prúser! A táto situácia je aj celkom reálna. Veď si spomeňme na tak často spomínané globálne otepľovanie alebo na zmeny klímy.

Globálne otepľovanie je nárast teploty Zeme kvôli skleníkovým plynom. Jeden z prejavov globálneho otepľovania je aj zmena klímy. To znamená, že kvôli skleníkovým plynom, ktoré stúpajú v atmosfére hore a vytvárajú „sklenený povlak“, sa tepelná energia zo slnka prepustí dnu, zväčší sa, ostane na zemi a neprúdi. Takže táto slnečná energia (mimočodom až príliš silná) má na zemi neodpušiteľné účinky. Napr. topenie ľadovcov a nárast hladiny oceánov a morí. A keď sa už spomína tá voda, ľudia si priam odplávajú pitnú sladkú vodu do morí a oceánov. Ako? No predsa „úžasnou“ reguláciou vodných koryt riek a potokov vybetónovaním alebo utláčaním pôdy v lesoch ťažkými mechanizmami. Kvôli tomu utláčaniu pôdy je potom

zemina priam ako betón, a keď prší, voda sa po nej len tak preleje a nevstrebe sa so pôdy. A je toho ešte viac.

Tak vidíte, tá téma je naozaj dosť reálna a ešte viac nebezpečná. A preto by sme mali každý žiť svoj život naplno a nemali by sme rozmýšľať, čo by bolo keby.

Všetkého veľa škodí, aj tepla, a preto je najlepšie, keď sa nám striedajú štyri ročné obdobia. Dúfajme, že to tak bude minimálne ďalších sto rokov.

Malpa

Jedlá 1. triedy

Anet, Anička Čurč, Kiera, Luna, Malpa, Ryba na nápev modernej piesne Cesty II. Triedy (I.M.T. smile).

V tom našom skautskom tábore
Ančka kuchtí výborne.
To každý vie,
kto na skautskom tábore bol.
V tom našom skautskom tábore.

V tej našej skautskej kotline
pálime dosky nevinne/é
To každý vie,
kto sa kedy o oheň staral*
v tej našej skautskej kotline.

V tej našej skautskej kuchyni
Anička vymýšľa divy,
To každý vie,
kto kedy kuchyňou prešiel.
V tej našej skautskej kuchyni.

Pri tom našom skautskom stole
každý tam krája niečo zle,
to každý vie,
kto kedy v kuchyni slúžil
pri tom našom skautskom stole.

- R: Dá sa to zjesť.
- Stratení v ešuse,
- óóó, zjesť sa to dá
- napriek pár nehodám.
- Puding pripálil sa nám dnes,
- špagety zlepili sa fest,
- vianočku zožral pes.
- Óóó, dá sa to zjesť, lebo vieš,
- nemáš už čo iné jesť.

R:

* OBMENA: kto na chlapčenskom tábore bol/kto s Aničkou v tábore bol/v celom našom skautskom zbore

Interview o letných prázdninách

Milé Vydričky! Letné prázdniny sú síce ďaleko-praďaleko a vonku to už vyzerá skôr na nakupovanie vianočných darčiekov ako na spomienky na slnečné lúče, oceán, ovady a spálené plecيا. Preto som ale práve v tieto daždivé dni (dúfam, že Česko nie je v inom podnebnom pásme a aj u vás „chčije“ tak ako tu) vyspovedala zopár našich skautiek (konkrétne Kami a sestry Čikotové) a prezradili mi, ako trávili ony svoje leto 2017! 😊

Ako si trávila letné prázdniny?

Kami: Veľmi skautsky. Aj keď som mala tak trochu dlhšie prázdniny (vďaka maturite), doma som veľmi nebola. Stavba, tábor, búračka, pomedzi to návšteva blízkych a tábor č. 2 pod názvom SELŠ. (Prepočítané... viac ako mesiac som spala v stane 😊.)

Tamarka: Na začiatku prázdnin bol skvelý skautský tábor a potom so svojou rodinkou som bola v Pieninách a v Krakove. Bola to akčná dovolenka, mali sme veľa aktivít. Cez prázdniny som sa naozaj nenudila.

Adka: So skautmi na tábore, so skautmi na prepade, so skautmi na výletoch a potom ešte so skautmi všade možne... 😊

Ktorý bol pre teba najúžasnejší zážitok počas leta 2017?

Kami: Hm... bolo ich veľa. Aj na stavbe, tábore, búračke i SELŠke. Ale taký neskautský zážitok bol z rodinnej oslavy (rozumej zasa som spala v stane 😊) a secret IneKafe párty pod hviezdami.

Tamarka: Bolo ich viac. Najväčším zážitkom bolo pre mňa asi potápanie v obrovskom poľskom lome.

Adka: Celé prázdniny hodnotím ako najlepšie prázdniny za moje doposiaľ školské časy. No naj zážitok je asi môj splnený sen –

kurz potápania. A, samozrejme, SELŠ tábor bol celý jeden obrovský dokonalý zážitok...

Ktoré jedno miesto by si z celých svojich prázdnin odporučila navštíviť ostatým?

Kami: Kráľovku, kde som bola s Aničkou, Suri a Kierou... kto by bol povedal, že ten stupák za to fakt stojí?

Tamarka: Pieniny, a ak niečo akčnejšie, tak Energylandiu v Poľsku (je to zábavný lunapark) 😊.

Adka: Chodte sa okúpať na lom Skrabske. Je to asi hodinka a pol od Košíc, je tam ozaj krásne! + Pieniny a celý Krakov tiež stoja za pozretie.

Vycestovala si počas týchto prázdnin aj za hranice Slovenska?

Kami: Prekročila som iba hranice Maďarska a Česka.

Tamarka: Áno, Poľsko – Krakov.

Adka: Áno, taktiež Krakov. A jedno ráno som si doslova zabehla do Česka. 😊 (SELŠ táborisko bolo totižto hneď na hraniciach Slovenska s ČR.)

Áké najlepšie jedlo si jedla počas prázdnin?

Kami: V auguste to bolo priam hocičo, čo nebolo jablko. (Na SELŠ sme sa totiž v jeden deň priam prejedli jablk.)

Tamarka: Hamburger v reštaurácii „Mama didn't lie“ (v Krakove).

Adka: Syry značky grill&fun z Lidla!

Dúfam, že aspoň z týchto veselých odpovedí načerpáte trochu prázdninový pocit a zlepšili vám náladu v priebehu týždňa. A nebojte! Ďalšie prázdniny sú už za rohom. 😊

Vaša Suri, ktorá už prázdniny nemá...

Nečakaná bodka na záver a či pozdrav spoza mora?...

(písané 13. októbra)

Ahojte, Vydrice! (To znie ako vidlice 😊.)

Práve teraz sedím (dobré, ležím) vo svojej izbe v domove dôchodcov vo Virginii. Ak práve myslíte na to, že predsa nemám rodičov dôchodcov a mala by som byť na Floride, tak máte pravdu! Ideme na výlet s mojou host mamou a Sandrou z Poľska do Washingtonu, DC (to je asi 15 minút odtiaľto). A domov dôchodcov... nepredstavujte si nič ako ten vedľa kostola Ducha Svätého. Toto je hotel. Býva tu

mama mojej host mamy (vlastne moja host stará mama 😊), a tak máme ho(telovú)sťovskú izbu. (Chcem tu bývať.)

Zajtra sa mi končí štvrtrok (už 😞), všetci sa tešia, len ja mám pocit, ako keby som zomierala. Moje známky pre mňa nie sú štandardné 😊, mám 2 Céčka! Konkrétne US History Honors a English 3 honors. Ostatné predmety (latinčina, anatómia a fyziológia (naj predmet so strašne dzivým učiteľom), digital media, biológia a algebra sú, našťastie, A 😊).

Orea som stihla už zjesť veľa, bola som na 3 futbalových zápasoch, minulý víkend sme mali Homecoming (taká party aka dance, semi-formal, čiže krátke šaty na rozdiel od Prom, ktorý bude v apríli) a už si ani nespomínam, čo také typické „americké“ som zažila, lebo si myslím, že som celkom dobre zapadla do kultúry, aj keď stále používam menej Ziploc vreciek, nenechávam tiecť vodu 5 minút len tak do umývadla a

reprezentujem Slovensko so svojimi krásnymi ponožkami od Aničky, Kami a Suri! 😊

Takže to by bolo odo mňa nateraz všetko, ale dám vám tu úryvok zo svojho blogu! Áno, BLOGU! Ak ste ho ešte nečekli,

tak hybajte na sunshinestaterye.wordpress.com a dozviete sa viac o mojom lajfe tu. Sú tam asi 3 články a ďalšie by mali pribudnúť do 2 týždňov (snáď to nebudú také 2 týždne, ako som sľúbila Lune, že za ne napíšem článok do Vydriducha, a nakoniec tu máme len taký pozdrav 😊. Prepáčte, lepší článok snáď nabudúce! 😊 A vážte si Luninu prácu! Lebo (vyzerá, že) na mňa má dosť silné nervy 😊 #posolstvo.

Môj prvý futbalový zápas 17. 8. 2017

Jeff, chair nášho dištriktu, zohnal pre môjho host brata a mňa lístky na profi futbalový zápas Jacksonville Jaguars Vs Tampa Bay Buccaneers. Štadión bol obrovský a obrazovka so skóre je najväčšia na svete (naozaj). Môžete sledovať hru dokonca z bazéna (ktovie, čo v ňom je...). My sme však mali obyčajné sedenie, ktoré malo veľmi dobrú polohu, pretože keď strieľali tričká z ihriska na divákov, jedno som chytila! Nanešťastie, Jaguári také šťastie nemali a prehrali 12 : 8.

Kiera (a neplačte za mnou! jk 😊)

Keď budem veľká, budem...

Celé detstvo som vedela, čím budem: budem veterinárkou známou a obľúbenou. Ocko mi namiesto rozprávok čítal encyklopédiu. Pozerala som dokumenty a chodila do knižnice čítať si encyklopédie a knihy o zvieracích chorobách

a problémoch. Snívala

som o práci veterinára, v našej ZOO by som zachraňovala životy a pomohla priviesť na svet nové. Vedela som, že by to bolo ťažké, lebo nie všetko sa dá zachrániť a nie všetko sa dá vyliečiť. Že toho musím vedieť veľa a ešte viac, ale bola som na to pripravená.

Ale ako roky plynuli, začala som pochybovať, či sa na to naozaj hodím a či by som nemala radšej ísť na umeleckú. A teraz som deviatačka, podávam prihlášky na obidve školy a neviem, či ma na nejakú zoberú, a čo keď na obidve? Rozhodovanie je naozaj ťažké, ale i keď si vyberiem hocijakú školu, viem, že si ju vyberiem zo srdca.

Plutva

Informovaná vydra

ZUZANA SKLENKOVÁ (Opica)

Dátum narodenia: 19. 12. 2006

Škola: ZŠ sv. Cyrila a Metoda 18

Záľuby: čítanie, biológia, husle

Ako sa dostala na skauting: sestry
Majka (Brezová) a Katka

TAMARA ČIKOTOVÁ (Tami Č.)

Dátum narodenia: 1. 8. 2005

Škola: ZŠ Jenisejská 22

Záľuby: tvorivé činnosti, knihy

Ako sa dostala na skauting:
Adkina sestra

TAMARA MOCKOVÁ (Tami M.)

Dátum narodenia: 7. 12. 2005

Škola: ZŠ sv. Košických mučeníkov

Záľuby: knihy, pohyb, kamaráti

Ako sa dostala na skauting:
bratia Mockovci

Kami

Ja som Vydra, my sme Vydry

Po dlhých rokoch mám opäť raz pocit, že zalamujem **náš** časopis. Konečne viem priradiť ku každej prezývke tvár a články už nie sú len texty poloanonymných dievčat. Ale **mojich** dievčat. Niežeby som si niekoho privlastňovala, ani oddiel mi nepatrí, ale teraz je zasa tak trošku aj môj, teda vlastne... naozaj **náš**.

Do 9. oddielu som vstúpila v apríli 1998, keď som mala 15 rokov. (Áno, nemusíte sa trápiť s počítaním; dnes mám 34.) Spolužiačka z GTA (a onedlho aj vodkyňa oddielu) Janka Buráňová – Pony (teraz Hofmanová) ma zavolala, aby som išla so skautmi hľadať táborisko. Nuž som sa pridala. Len tak. Akože na výlet. Táborisko sme vtedy nenašli, ale ja som tu doteraz.

V tom roku 1998 bol oddiel v takom polorozpadnutom stave. Mal len jedinú družinu – Svište. Ako roky išli, postupne sme zakladali ďalšie družiny – Bobry (neskôr premenované na Bobre), Veveričky, Ondatry. V roku 2000 Pony odišla študovať do Prahy a oddiel som prevzala ja. V tom čase som už mala ukončenú lesnú školu Baobab – celkom prvý ročník. Funkciu vodkyne som však po roku posunula ďalej, lebo štúdium v Prešove a oddiel v Košiciach nebola dobrá kombinácia. Po mne sa tu na pozícii vodkyne vystriedalo dosť veľa dievčat, mnohé z nich poznáte, o iných si určite budeme rozprávať, aby neupadli do zabudnutia.

Počas vysokej školy som sa vydala za nášho zborového vodcu Johnyho. Keďže ho z recesie mnohé dievčatá nazývali vplyvným mužom, vznikol z toho môj pseudonym ŽVM (žena vplyvného muža), ktorým sa podpisujem pod básničky.

Univerzitu v Prešove som opustila v roku 2006 ako vyštudovaná učiteľka slovenského jazyka a literatúry a etickej výchovy. Potom som pracovala dva roky v treťom sektore, konkrétne som sa venovala vzdelávaniu rómskych detí a ich matiek z osady vo Veľkej Ide. Zároveň som počas týchto dvoch rokov pričuchla (obrazne aj doslova, hehe) aj k Rómskemu skautingu. Tam sa dalo zažiť vecí, to vám poviem ☺. No ani z nášho zboru som neodišla. Zalamovala a korigovala som časopisy, písala som básničky, robila som účtovníctvo, dopíňala

som články a hlavne fotky na webe (to všetko robím doteraz), pomáhala som na táboroch aj v oddieloch, kde bolo treba, prednášala na radcákoch. Chodila som na výpravy s novovzniknutým 4. oddielom Canilu a neskôr som sa stala vodkyňou 6. oddielu roverov.

Keď sa v roku 2008 narodila moja najstaršia dcéra Amálka, bolo to prvé leto, čo som vynechala skautský tábor (aj keď návštevný deň som si ujsť nenechala). Po desiatich rokoch to bol šok, ale neskôr som si na to zvykla, lebo sme sa doma rozrástli ešte o ďalšie dve víčatá – Janka a Vilka. Popri materskej som úspešne absolvovala GILŠ (Gilwellská inštruktorská lesná škola) a s rovermi – s družinou Havranov – sme založili duchovno-vzdelávacie kurzy Indulona (indulona.68zbor.sk), ktoré organizujeme s Padrem a Majkou dodnes na celoslovenskej úrovni. Keďže písanie je moja láska, popri tomto všetkom a dojčení detí sa mi podarilo stvoriť román *Spoločni sa (Pohľad do duše skauta)*, ktorý vyšiel v roku 2015 vo vydavateľstve Hlbiny.

Po skončení materskej som si otvorila živnosť, ktorá ma odvtedy zásobuje množstvom roboty. Venujem sa v nej predovšetkým jazykovým korektúram. Pracujem ako jazyková redaktorka v konzervatívnom denníku Postoj, vo vydavateľstve Postoj Media spolupracujem na produkcii kníh a do mojej klientely patria aj dve agentúry, ktoré sú zamerané na preklady alebo tvorbu textov.

Tento september som sa po neuveriteľných 16 rokoch vrátila do vedenia 9. oddielu. Je to môj materský oddiel. Mám k nemu blízky vzťah, z ktorého roky nič neukrojili. Dievčatá odišli, iné prišli, doba sa radikálne zmenila, zrazu namiesto telefónov s okrúhlym ciferníkom a kučeravým káblom máme mobily, smartfóny, internet a facebook. Ale klubovňa na Alžbetinej 14, maľovaná kamenná kocka, Vydriduch, šarkaniády v bezvetří a duch nášho oddielu zostal.

Budem sa všetkými silami snažiť, aby sa nikdy nevytratil. Ďakujem svojim zástupkyňiam za sprevádzanie cez neľahké začiatky – Aničke za neoceniteľnú pomoc a (postupne budovanú) dôveru, Kami za odvahu ísť do toho a súhlas s dvojitou funkciou, radkyniam Rybe a Lune za trpezlivosť a otvorenosť a vám všetkým za prijatie. A nechcem zabudnúť ani na Suri ako zásobáreň informácií, o ktoré sa so mnou pred svojím odchodom ochotne podelila.

S priáním, aby sme aj naďalej boli bystré a na zemi i vo vode vždycky isté, posielam signál po svojej pravej strane ľavou rukou ☺. (A just to budem opakovať stále!)

Juháska

NEDEĽNÁ CHVÍĽKA POÉZIE NEDEĽNÁ CHVÍĽKA POÉZIE NEDEĽNÁ CHVÍĽKA

Pesnička zložená na prvú tohtoročnú oddielovku ako rozlúčka so Suri. Na melódiu *Money, money, money* od Abby.

Suri, Suri, Suri

1. Bez tých našich Bystrých vydier by jej život mal o jeden zmysel menej.
Náš oddiel by bez vodkyne ako ona celkom iste klesol v cene.
Čistý úsmev, celkom ako vyžaduje skautský zákon.
A my všetky s Ankou, s Kami sme rady, že bola s nami.
- R. Suri, Suri, Suri
sa nechmúri,
má vždy šťastný krok.
Suri, Suri, Suri,
búra múry,
bol to skvelý rok.
Ááá -----
Či si tam a či tam,
stále,
Suri, Suri, Suri,
budeš patriť k nám.
2. Keď ti v Čechách bude bez nás smutno, tak nám iba mailom pošli správu
alebo jak za starých čias vyraz s nami do prírody na výpravu.
Hocikedy ti bude chýbať
Anet, Malpa, Čurč, Luna, Ryba,
do pokriku zapoj svoj hlas,
neprestávaj byť jedna z nás.

R.

ŽVM